

[Anders Andersen.]

Jeg skal ikke knytte flere bemærkninger til det foreliggende lovforslag, men skal slutte med at sige, at venstre kan anbefale de i betænkningen stillede ændringsforslag, og at vi afviser de af kommunisterne stillede ændringsforslag. Men vi vil forbeholde os vor stilling ved lovforslagets tredje behandling.

Poul Møller: Jeg vil gerne ligesom ordføreren for venstre, det ærede medlem hr. Anders Andersen, her bekræfte, at vi ikke er tilfredse med lovforslaget, som det foreligger nu ved anden behandling. Trods de 15 udvalgs møder, der har været ført om denne sag, er det i virkeligheden ikke lykkedes oppositionen at få en realitetsdrøftelse om det princip, der for os var hovedsagen, nemlig hvorvidt denne beskatning skulle være definitiv eller ikke definitiv. Man har fra flertallets side simpelt hen afvist at drøfte denne side af sagen; det er vi meget kede af, og vi synes egentlig, det er forkert, at man ikke har givet oppositionen nogen mulighed for en realitetsdrøftelse af dette spørgsmål. Det er så meget mere kedeligt, som vi er overbevist om, at når denne ordning gennemføres som en definitiv kildeskat, vil det næste blive en definitiv kildeskat uden fradragsret for hele befolkningen. Den højtærede finansminister har jo ikke på noget tidspunkt lagt skjul på, at han omgås med tanker om at indføre en sådan kildeskat.

Problemet om denne kildeskat for sømændene har været, om det skulle være en a conto-skat med efterregulering senere, således at skattefradragsretten kunne bevares, eller om man ved indførelse af kildeskat med et snuptag kunne fjerne skattefradragsretten. Det er imidlertid ganske klart, at de partier, der nu vil stemme for en definitiv kildeskat på dette område, vil have meget vanskeligt ved, når kildeskatten senere skal gennemføres, at motivere, at denne da skal gennemføres på anden måde, på anden måde, end sømandsskatten. Den sømandsskatteordning, vi får her, vil tjene som prototype, som eksempel, som mønster, for den kildeskat, der senere skal bygges op, og derfor er det trist, at der i flertallet indgår medlemmer af det høje ting, som har lovet deres vælgere at fastholde skattefradragsretten.

Det er blevet sagt, at såfremt vort forslag, vor tanke om en ikke definitiv skat blev gennemført — det forslag, som ikke blev forhandlet — ville det betyde stort besvær og stor gene, det ville betyde øgede byrder for søfolkene. Det ærede medlem hr. Hans Knudsen var inde på dette og spurgte: hvorfor skal de betale en højere skat for så at få efterregulering senere? Det viser, hvor lidt det har været muligt for os overhovedet at få drøftet denne vor hovedtanke i udvalget, når den ærede socialdemokratiske ordfører ved sit udsagn her dokumenterer, at han ikke har forstået noget som helst af det, vi har ønsket.

Vi har ikke ønsket, at der skulle opkræves højere skat hos sømændene, end finansministeren har ønsket opkrævet. Såfremt man havde forladt det definitive princip, ville sømandsskatten have virket som en forskudsskat, og det ville have betydet, når efterregulering skulle finde sted og den pågældende ikke havde haft andre indtægter end dem, han var blevet beskattet af i forvejen, at der havde været balance og ikke noget at efterbetale. En efterregulering ville have lettet byrden for alle de søfolk, som ikke havde haft 10 måneders hyre i løbet af året; de ville have fået en mildere beskatning. Og det ville have betydet, at de, der havde været arbejdsløse, som af en eller anden grund ikke havde sejlet i løbet af året, ville have fået en mildere beskatning, idet en efterregulering så kunne finde sted. Der er intet i påstanden om, at man skulle betale højere skat straks, fordi der senere skulle efterreguleres. Hvis det ærede medlem hr. Hans Knudsens manglende forståelse heraf kunne give anledning til, at han ville gå ind på en diskussion om problemet under den fornyede udvalgsbehandling og se, hvorledes vi ville stille det op: dersom man forud betaler den skat, der svarer til det, finansministeren foreslår, bliver der ikke noget at efterbetale, når året er udløbet, for så har man betalt en skat svarende til 10 måneders hyre — hvis det ærede medlem ville det, kan han måske inden tredje behandling komme til at se anderledes på denne sag.

Man har afvist vor tanke også med henvisning til, at søfolkene var enige om, at de ville have definitiv kildeskat, og når der var enighed om det, var der ikke mere at